

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOŽA HERFORT:

HUDIČEVA ŽIVINICA

Dan se je nagnil. Malinje in leščevje je onemelo, zakasnela tačica je se zgodila v dolini ob studencu. V gozdu je postal mračno, nebo se je bilo svetlikalo, dan je podaljal nočni roko. Za robom je zalaja la lisica, hrgve kaj jo je vznemirje, prisluhnula in tava je odšla proti vasi. V skulnem gradu se je preživil jazbec in se domislil, da bi bilo dobro iti pogledat, kje je kaj prizrenega za želodec.

V dolini se je umirila, samotno je zalajal pes, utihnil je brez odziva, po drevju je posumeval nočnik. Kraj vasi je stal obširen udovnjak, proti gozdu so ga stražili orebi. Na njih se je pričela nočna gostija malih, sivih živalic podganje velikosti. Komaj so potihnili koraki iz hleva v hišo, že je stekla po dolgi drobni vjetri vitezale, srebrnosive barve, učesa je imela okrogla, bleščeče svi temno rjave, črnoobrobljene, trebuh svetlejši, skoraj bel, rep pa skor dolžna života, siv, na dvoje razvesani konica je bila malo gostejša, vepasta.

Kmalu se je pričela na orehu vražja muzika — polhi so večerjavili. Prahali in hrkali so, godrnjali kothi šivali, evilih vmes, tako, da je nekega neukoga postal strah. Polhi so niso dali prav nič motiti, metali so objestno orehe po tleh, ko so teh naveličali in najedli, so hi in spregimblo na zoreče sadje.

Prav štud glasba je bila. Veter je v gerdvi pojeval, polhi so mu zmeirali po svoje, takt so si bili z metanjem sadja po tleh. Vso noč do kore so uganjali svoje norčije, ju tro s svojim hlačom pa jih je na sklo spet v topnih gnezdih, skritih po skulnih razpokah, duplji in žlamborih.

Vse poletje in jesen so polhi obivali sadje in oreh, za spremembno se je hal jesenskih, onki, ki so poslušali ječanje vetra in vražja muziko polhov.

Jesenski kvatri, Kozma in Damjan, Želod je dozorel, žir je nudil svoje bogate oljne sadove.

Gorjanevi se pregledovali majhnolesene škatle — škrinje, za poljščkov. Poljščki, jov, polharji! Koliko lepot, tihe lepote in povezje ti nudi jesenski gozd, še več pa noč s svojimi tajnam in svojo temnočno. V mesecih nočeh, ke se nečini v vražasti skrivata pod opeči, pristihne nih in se poostri vidi v temnemu opazovalcu. Pojd na jesen v gozd, pristihni žudoviti pa so si poiskali ptičjih gnezd z mladiči, drobni glodaleci prav tako ljuhijo meso, da jim je aranu le bolj tečna in pestra.

V deželo je prišla jesen s svojo pestrostjo in obiljem. Povsod je bila miza obložena s sedeži, nikjek ni primanjkovalo. Semenojede ptiče so živele v osobljin, veverice so jih delali družbe, noč pa je ostala drobnim živalcam, vodilna — vodilji življeni.

Noč, Lunina je bila zastrašena s temečo oblagom, gozd, ki je izgublja počasi oblačilo, je jeval in drhtel vetr. Bili so jesenski kvatri. Vr-

NADOMEŠTIL JE VELIKO, TODA SO SLABŠA KOT NIČ

NUGA-TONE je restavaria tonika, ki vas ojača. Neki zdravnik-socijalist je sostavil predpis tege zdravila, in danes doseže študi potrdite da je v resnici zelo učinkovito. Dobe se ino, ki vplivajo le na gotovi del života, kot npr. na seledece, živce, kri, tekdo jedi, črevenja itd., toda NUGA-TONE je tonika v splošnosti. Vi ne morete biti zdravih nako je en del telesa bolan.

Vzemite NUGA-TONE — ker potrebuje le eno zdrovilo. Kupite si eno steklenico sedaj, dobi se v vsaki letni karne in stane en dolar: dovolj za en mesec zdravljenja. Vsaka steklenica je jamčena — skozi niste zadovoljni v toku 20 dni, se vam denar povrne. (Adv.)

DRUŠTVA

■ NAMERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vse Slovenci v vsej okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZNEMNE

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v staro kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarach. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodoši prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjša stroška.

Nedržavljani naj ne odlasa do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, tri najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovati.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSEE)
216 W. 18th St., New York, N. Y.

POROTNIKI NA SODIŠČU

Pariski dnevnički pišejo, da je bil Gorgulov kot zadnji morilac obglavljen po starih predpisih v navzočnosti mednarodnih dopisnikov in rajoveduev, ki so dobiti vstopnice. Novi kazenski zakoni, ki ga je pred kratkim odobril parlament, zabranjujejo javnosti, da bila navzveča pri smrtni kazni. Morige ne bo stale "na odprttem trgu", kakor dolga sedanja postava, temveč na dvorišču ječe. Dopisniki in občinstvo ne bodo več gledali obglavljenja. Ražen službenih uradnikov bodo navzveči porotniki. Zadnja, dosti neumljiva točka, je sprejetja v zakonsku besedo na zahtevo nasprotnikov smrtne kazni. Avtorji tega dodatka domnevajo, da bodo porotniki bolj nasmiljeni. Marsikater izmed njih bo premagal dvome in odklonil obglavljenje, če se bo spomnil, da bo potem moral isebno opazovati.

LJUBEZEN JE NAD VSE

V Franciji imajo krasen grad, ki pa je nekoliko zgrešil svoj cilj. Lastnica ga je pred leti izročila v doomsrtni penzionat stare generalov, diplomatom in drugih višokih gospodov. Plemenita dama iz Louvreniennes je v oporoki zapuštila grad francoski akademiji, poleg tega pa še 100 tisoč frankov letne rente za vzdrževanje poslovanja in služinečadi. Po pogojih v oporoki darežljive dame bi moralo predsedstvo akademije vedno določiti štiri stare generale in štiri upokojene diplomate, razne učenjake ali pa za domovino zasluzne može, da bi v krasnem gradu sredi romantične krajin preživel v miru in udobstvu zadnje leta svojega življenja v tem gradu, mora biti star samec ali pa vsaj v dvojcu. Ej, so še takrat polhovke in vožijo sladko vino. Polhovke so postale redkino pa kislo...

Bilb je v lepem Celju, hudi narodni boji so bili. Slovenci trdi, Nemci še trsi. Pa so si Slovenci izmisliši ta znak somišljeništva in so nosili polhovke. Nemci pa niso bili leni in so kupili polhovke vsem — ečestnim pometačem. Ej, so še takrat polhovke s slovenskimi glasurno v skrite koticke omari!

Ste že videeli živega polha? Prijmite ga z ruko, le krepko, vas te bojem krepko vgriznil s svojimi dletastimi, pa kot svitki ostrimi zobmi. Zgrize vse na pomlad, ko se predrami iz skoro sedemdesetnega zimskega spanja, ki jih precej omrši, glodajo mladike in lab, škodo delajo, pa če ga imaš doma, ti bo zgrizel vse.

Nekoč, kdaj, že Valvasor ne ve, je potoval neki škop, kateri je bil, že pa vseeno, pa ga je zajela noč v bukovem gedzu, blizu vasi Grude. Na jesen je bilo, žir je bogato obrodil in polhi so imeli svoje plies.

Škop s svojim spremstvom je razsedal in prenočil na pretem. Ko je hotel v jutru nadaljeval svojo pot, je opazil, da je splačil ponoc pod sedlo polh in na zgrizi s vse jermenje. Nejevoljen je zmajjal glavo, pa zamrmral: "To je prav Polhov Gradev". Nato pa poroča Valvasor po ustrem izročilu nastanku imena Polhov Gradev. Če greč na jesen v pokrajinske heste, boš inel res priliko počuti poljščki koncert pač poznal.

Škop s svojim spremstvom je razsedal in prenočil na pretem.

Ko je hotel v jutru nadaljeval svojo pot, je opazil, da je splačil ponoc pod sedlo polh in na zgrizi s vse jermenje. Nejevoljen je zmajjal glavo, pa zamrmral: "To je prav Polhov Gradev". Nato pa poroča Valvasor po ustrem izročilu nastanku imena Polhov Gradev. Če greč na jesen v pokrajinske heste, boš inel res priliko počuti poljščki koncert pač poznal.

Li-tje velo in suho se je oletelo,

sadeži so dozoreli popadali na tla,

trava suha in slamenata je bila v

zjutri pretkana s biseri slame, kri-

zanteze so odvezete in vsa Stvar-

nica se je podala k počitku. Sivi-

godenjači so postali tolisti in masti-

ni, pa zagnutili svoja skrivena

po drevju in se podali v zemljo —

v toplo rove spat. Otrpli so v mura-

ču. Če si dobil zaspance, niso ka-

zali nobenega življenja. Življenje

in njih komaj, komaj diha, prav

rabilo mora utripati, če hoče zdr-

STAROST IN AKTIVNOST

Sloščno naziranje veli, da človek v visoki starosti ni sposoben ustvarjalnega dela. To je znata, kakor hočemo dokazati z več primeri iz človeške zgodovine.

Hindenburg, nemški državni predsednik, je pravkar dopolnil 85 leta in je še čvrsto pri najbolj odgovornem delu. Masaryk, češkoslovaški državni predsednik, steje 81 let in jaha še vsak dan svojega mati iz Šubiške polje v Srbiji in prima s seboj nekaj rodne pesti, novo običko, zlato uro, perilo, domačega vina, žganja, kolačev, med, kuhanega sadja itd. Vse to je razpostavila po grobni in zatankula v gomilo trobujino, na kateri je bila izvedla sinov življenje. Cele štiri dni je siroti preplakala na sinovem grobnu, hotele za odčapati, da bi sinu oblekla. Ulogati se heče obnutil na pronemenu za ministra s prošnjo, naj bi ji dal brezplačno na razpolago vagon, da bi prepeljala domov zemske ostanki v Francijo.

Vidimo, da je Aga Kahn v

GANJIV PRIZOR NA POKOPALIŠČU

Pred 10 mesecih je doletela na kolodvor v Brodu tragična smrt gardista kraljeve garde Ljubiša Stojanovića. Med vožnjo je gledal iz vagona, naenkrat so se po dve krhki vrati tovornega vagona zaprla in ga tako močno udarila po glavi, da je obdezel mrtev. Danes teden je prišla njegova mati iz Šubiške polje v Srbiji in prima s seboj nekaj rodne pesti, novo običko, zlato uro, perilo, domačega vina, žganja, kolačev, med, kuhanega sadja itd. Vse to je razpostavila po grobni in zatankula v gomilo trobujino, na kateri je bila izvedla sinov življenje. Cele štiri dni je siroti preplakala na sinovem grobnu, hotele za odčapati, da bi sinu oblekla. Ulogati se heče obnutil na pronemenu za ministra s prošnjo, naj bi ji dal brezplačno na razpolago vagon, da bi prepeljala domov zemske ostanki v Francijo.

Vidimo, da je Aga Kahn v

slavnem pariskem hotelu Drouot so imeli te dni javno dražbo avtogramov in spominov na znamenite meze, eno onih držav, ki je v Parizu vsako leto po več. Zanimanje za poedinne predmete je bilo veliko, cene so pri odgovarjajo splošni gospodarski krizi. Tako je bilo pismo Viktorja Hugo proclano za borih 250 frankov, knjiga z lastnoročnim Maupassantom posvetljom je šla za 200 frankov, rokopis Ohnutev novele pa za 200 frankov. Nasprotno so pa prodali gumb znamenega maharadže Aga Kaha tudi za 200 frankov. Ne smete pa misljiti, da je bil gumb okrazen z dimljito, ne, bil je naveden gumb od pramenadne oblike, ki je prišel po čudnih potih v hotel Drouot.

Vidimo, da je Aga Kahn v Franciji že vedno zelo popularen, in sicer ne toliko zato, ker je vrhovni cerkveni poglavjar indijski možem danov in neizmerno bogat maharadža, kolikor zato, ker ima v Franciji bogato stajo državnih konj, ki na konjih dirkajo na vpadno zmago. Tako so odnesli njegovih konj tudi leta 1924 zmago nad najboljšimi francoskimi konjeni, ki so nujno stavili težke stotisobake. Klinj temu se pa Slovki žudi, da je bil predan napaden gumb za 50 frankov dražje, nega pismo največjega francoskega pisatelja.

CENA DR. KERNOVEGA BÉRILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)
Slovene samo \$2.—

Naročite ga pri KNJIGARNI 'GLAS NARODA'

216 West 18th Street
New York City

ZARADI CABRA USTRELI

BRATA

V vasi Han Kola blizu Banjaluke je Ljubomir Vučković ustrelil svojega brata Uroša, ker mu je poškal v njegovem gozdu gabrič.

ZEMLJEVIDI

Stenski zemljovid Slovenije na močnim papirju s platnenimi pregrajami.

7.50

Pokrajni ročni zemljovid:

Dravsko Banovina

..... 30

Slovenske Gorice, dravski ptujsko poje

..... 30

Ljubljanske in mariborske oblasti

..... 30

Pohorje, Kozjak

..... 30

Celjska kotlina, Spodnje slovensko posavje

..... 30

Prekmurje in Međimurje

..... 30

Canada

..... 40

Združenih držav, veliki

VSAKDJANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

36

(Nadaljevanje.)

Brez besede je Mina poslušala. Stoji pred njo kot uničena, s povečano glavo z svešenimi rokami.

— Kako zdaj stojiš tukaj! Kot kaka grešnica. — Kdo pa je vendar? — vpraša teta nekoliko pohlevnejše. — Ali pa ima kaj?

Mina molči.

— Zdaj že vidim: gospod Nemanič! To bo še nekaj lepega! Da si tako neumna! Glej samo, da prideš v ubožnico, tam imasaj vse zastonj!

V ubožnico? — Mraz spreleti Mino — tja, kjer se uče mladi zdravnik? Ali ji ni že o tem pripovedoval bleda Mina in tudi druga dekleta? Govorile so samo šepečajo, z boječ dvignjenimi obrymi. Tja — kjer so jo mogli vksi vso pregledati? V strahu se stresi in krčevito stegne roke.

— Ne, tja že ne grem! Pomagaj mi vendar: obdrži me pri sebi! Teta! — Režekova prime za obe roki ter jo trese z vso močjo.

— Moraš me obdržati pri sebi!

Tako naglo se Režekova ni dala ugnati. Sunkoma se je oprišla.

— Kaj pa ti še pride v glavo? Poklicala bom Režeka, ki ti bo že pošteno povedal. — Že dvigne glas: — Rež — — —!

Naglo ji Mina zatisne usta.

— Tiho, — pravi dekla hričavo. In nato z razumljivo pomembnostjo: — Artur!

— Artur — moj A — — —! — Od strahu ostanejo Režekovi usta odprta.

Mina prikima. Obe se gledati s široko odprtimi očmi, bledih obrazov in tresičimi ustnicami.

Režekova se ofrece presečenja in prične kričati:

— Artur!! Ta nedolžni otrok! Taka laž! — Vrže se na Mino, jo zgrabi za vrat ter jo stresa. — Ti si upa — mojega Arturia — ti bom že pokazala — taka nesramnost! Taka vlačuga! Na počnejo z njem — Režek, Režek!

Cela reka psok se izlije iz njenih ust. Tedaj pa Mina zbeži.

Ni mogla dovolj naglo steči po stopnicah iz kleti. Še vedno je na njo ploha zmerjanja. No ulico ji sledi kričanje.

Noge ji odpovedalo, kolena se ji šibijo. Skoro bi omahnila. Tedaj pa jo nekdo prime za roko.

— Saj že grem, — jecila prestrašena.

— Mina! — To je bil Greta glas! Danes ji zveni kot godba.

— Ali hočeš iti z menoj, v Kolodvorsko ulico, v dvorano? Pojd, Mina!

Kot jagnje gre Mina ž njo. Skozi pomladansko noč gre kot v sanjah ob roki otroka.

Zdaj zapiska, da jo bode v ušesa. Gresta ob železniškem tiru; mimo drči vlak, lokomotiva puha; z dvema žarečima očesoma strmi počast v noč. Mina zakriči — ali ne drvi za njo, ali je ni zgrabila in jo zmlela? Bila je vsa zmešana.

Zdaj greste ob ograji: prideva do vrat. Težko je bilo najti, toda Greta se je spoznala. Skozi majhna vrata, ki jih je komaj bilo videti, ob svitu svetilke, hodita dalje po dolgem hodniku ob dveh leseni stenah. Noga se ji izpodtakne ob kamen, nežno in neutrudljivo jo vleči sestrična za seboj.

Mina molči. Kam — bilo ji je vseeno; samo da gre kam! Bila je zapašena, tako potra, kot še nikdar v svojem življenu.

Konec je bil hoje. Med lesenim odrom in zakajenimi stenami v temni dvorani so svetla okna, ki s prijaznimi očmi svetijo v temo.

Petje jim doni s spremnjevanjem klavirja. Toda petje prevpije spremnjevanje. Mogočno zveni po širni dvorani in nazadnje burno ploskanje z rokami.

— Se je že pričelo, — suni Greta Mino naprej, da ne bi nič zamudila. — Naglo stopaj!

Pri vhodu ju pozdravi s prijaznim nasmehom mlado dekla v obliki zveličavne armade: — "Aleluja". — Sicer tako boječa Greta ja zaupljivo pozdravi.

Sopara jima udari v nos; dvorana je bila nabito polna.

Na vseh obrazih vesel smeh, kamorkoli pogleda Mina.

Tudi Greta se smeje; njen bledi obraz zažari in nekoliko zardi. Gre v ospredje in sede v prvo klop. Prijazno se odmaknejo ljudje in dajo tudi Mini prostor.

Bilo je gorko. Na stropu zasveti velika svetilka. Vse se drena in vseokoli šepečanje, kot bi vsi nestrpo nekaj čakali.

Sam trdn obraz. Mini se dozdeva, da marsikoga poza: mlači pomočniki, delavke iz sosečine. In vendar se ji vsi zde tuji. Mogoče jih je izpremenil neprestani nasmej! Sklonijo se skupaj in se pogovarjajo. Vsa množica se neprestano giblje, kot bi šel, veter skozi polno sadro dreve.

Dekleta hodijo okoli in razdajajo listke. "Pezmarica zvelične armade. Dva dinara!"

Mina, ki ni imela niti pare, gleda postrani k sosedu.

"Reši svojo dušo:
pridi danes;
o zlati čas,
zveličani dan za nas.
Pridi danes!"

Počasi bere Mina, s solzami v očeh. V knjigi vidi: "Dobila bo zvezdnato kruno!" Kaj ji bo zvezdnata kruna? Zavetišče hoče!

Ali so vsi našli zavetišče? Da, najbrže, kajti vsi imajo tako veselo obraz. Ali pa je bil kdo med njimi, ki je takto potreboval zavetišče, kot sama?

Tedaj pa zasliši en sam glas: — O, Zveličar, pridem!

In z globokim mrmljanjem ponovi vsa skupčina: — O, Zveličar, pridem!

Vse pade na kolena.

— O, Zveličar, pridem, pridem!

Mina sliši vse različne glasove: moške, ženske, stare in mlade. Glasovi postajajo močnejši in močnejši, da je bilo konečno kot bojno tuljenje.

Roke niso bile sklenjene v molitev, temveč vse so veselo plaskali. Nekdo skoči h klavirju in neka deklica prične glasno peti:

"Veselje, veselje, pojem iz sreča;
moja duša vraga ne pozna".

In vse se oglašajo: "Veselje, veselje!"

In petje ima tak tpolke, tako da vsi prično poskakovati. "Veselje, veselje!" Vstajajo, sedajo, poklekajo in plaskajo z rokami.

Na njeni levici kleči Greta, vsa zamišljena, skoro zamaknjena in polna notranje zadovoljnosti. Splošno veselje na vseh obrazih!

Mražljivo gre skozi vrste "veselje, veselje". Nič drugega ni slišati, nič drugega videti, na nič drugega ne morejo mislit. Tudi Mi-

o objame nek eden občutek; v mogočnih valovih šumi petje okoli njenih ušes.

Nato nastopi govornik:

— Hvala Boga, da sem prišel tu-sem. Jezus me je rešil s svojo krvjo. Toda ne smem reči, da je prelil kri samo za mene — za tebe, za tebe!

Mina misli, da so te besede namenjene njej! Njegov glas se priznjenjo plazi v njena ušesa.

— Pridi tudi ti, potem nisi več grešnik, nisi več grešnica — bogat si, srečen, rešen! Pridi! Aleluja!

Mlado lepo oblečeno dekla skoči na oder:

— Bila sem velika grešnica; lepo sem se oblačila in sem hodila na ples, zdaj pa sem rešena. Kako lepo je to biti rešen!

Tedaj pa Mina zasliši poleg sebe krik. Greta je zaklicala z glasom glas: — Trudi! — Nato iztegne obe roki, pada naprej in z glavo udari ob klop. Mina ji prisloči na pomoč. Drži jo v rokah; vsi Gretini udje se lojmo v krčih. Škrplje z zobmi in zavija oči. Mina se ozira okoli za pomač pa nikdo se ne zmeni; vsi imajo vprte oči na oder.

(Dalje prihodnjič.)

O SANJAH

LETOŠNI KANDIDATI ZA NOBELOVO NAGRADO

Vsekod pozna sanje. Znanstveniki trde, da med spanjem del možganov ali živčnega sistema bdijo, med tem ko drugi del spi. Sanje ali dušne slike proizvajajo budeči višji in tehnikalni centri, pri čemer uporabljajo spomin in fantazijo.

Zaveden del duha spi. Da pa duh ne spi popolnoma, dokazuje dejstvo, da tisti, ki med neprestanim spomini spi, se takoj zbudijo, ko šum neha. Mnogo ljudi ima moč, dase zbudete točno ob času, ko so si določili, preden so zaspali. Vsi pa tudi vemo, da nadsen navaden šum zbuditi.

Sanje pogostoma povzročajo zunanjí čuti, kakor sluh, tip ali pa tudi slab prehava. Ker pa čutni žive deloma spe, tako občutke duhu sledi, da prehava, zato po obilni, težki i večerji čutimo, kakor bi padali ali se pogrezzali ali da ne moremo hitro hoditi. Mnogim ljudem se tudi sanja, da skušajo pobegniti. V svinjih sanjah lahko izvršimo stvari, ki bi jih v budnem stanju radi storili, pa jih zaradi različnih ovir ne moremo.

Sanje so lahko lahke, tako da se jih ne moremo več spomniti, ko se prehujamo, ali pa so tako težke, da se neposredno zbudimo, in se nam zdi, da smo jih res preživljali. Duševni nemiri, strah in skrb brez droma prispevajo k sanjam. Tako zvana simbolična lastnost ali pomen sanj glede prihodnosti se danes smatra še za vražo.

Otroci imajo pogostoma nočno drhtenje. otrok se zbuli ves prestrašen in več časa nikogar ne pozna. To je navadno posledica slabih prehvav. Če kdo hodil, medtem ko spoi, je tudi nekda oblika sanj, pri čemer mraženični aparat bdi, notranji centri pa spie.

Nekateri ljudje v spanju govorijo, se vsedeno v postelji ali pa ceelo hodijo, ali pa so tako težki, da se ne posredno zbudimo, in se nam zdi, da smo jih res preživljali. Duševni nemiri, strah in skrb brez droma prispevajo k sanjam. Tako zvana simbolična lastnost ali pomen sanj glede prihodnosti se danes smatra še za vražo.

Nekateri ljudje v spanju govorijo, se vsedeno v postelji ali pa ceelo hodijo. Tako stanje imenujemo sonabuzem ali mesečnost. Čutni organi (ušesa, usta) labko deloma bde, tako da mesečnik na vprašanja več ali manj natančno odgovarja. Ko se zbuli, pa ne veči več o tem.

Kakšenkrat, pa vendar bolj redko, človek zapade v nasprotno stanje, v katerem pa nista spe, intelektualne zmožnosti pa bde. To je skrajno neprijetno in človeku se zdi, kakor bi bil popolnoma hrom. Ne more se geniti, niti z očesom ne trenit. Pravimo, da ga "mora tati". To pa ne traja dolgo. Če ga le malo sumemo, se mišice takej zbuli v človek se zoper giblje.

Najpogosteji vrok, da ne moremo spati in da sanjamo, je čezmerna sapa v dobrevju, slaba prehava ali pa samostrupi v krvi.

VINO IZ VODNJAKOV

V italijanskem viničarskem mestu Marino pri Albanskem jezeru so priredili pred dnevi vinski trgačev, ki je privabilia iz Rima in drugih krajev na tisoč tujevec. Mestec se je ob tej prilikoi deloval v svojevrstno zunanjo. Vsi zidovi, stene hiš, ulice in prehodi so bili ovešeni z grozdji, ki so jih smeli ljudje trgati in zobati, kakor se je komu ljubilo. Trgatve se je začela s procesijami za dobro vinsko letino. Nato so otvorili vinsko razstavo. Nekaj pred 16 ur popoldne pa je moral vsak tujevec iz vodnjakov zajeti poljubno mero vina, in sicer redcega ali belega, katerega je hotel. Trgatve so zaključili zvečer z umetnim ognjem. Kakor poročajo, je praznik potekel v najlepšem miru brez najmanjšega incidenta.

MODNI ŽURNAL V RUSIJI

V neki vasi blizu Moskve izheja modni žurnal, ki ga izdaja Pelageja Nazarevna Filipova. To je bil prvi modni žurnal v sovjetski Rusiji. Izhejal je prvotno v vasi Maisilovo. Žena, ki ga izdaja, je vizke, okrogle postave, hodi navadno v veli bluzi in kratkem črnem kriku. Vedno se smehja, poštevno smeti se pa ne zna. Modni žurnal je začela izdajati, da bi dobila denar za kolektivno gospodarstvo. Po mesecu se je morala boriti z oblasti, da je dobila dovoljenje, kajti oblasti so menile, da modni žurnal ni potreben, na drugi strani pa v Rusiji občutno pomanjkanje papirja.

Ko je dobila dovoljenje, je poiskala spretnega risarja, ki risa modele iz inozemskih modnih žurnakov ter jih prikraja po sovjetskem okusu. Izbera je bogata in ekskluzivna, toda nesreča je v tem, da niti on, niti izdajateljica ne veda, kam bi s poenimi modeli, kajti v Rusiji ni take prilike za primerjanje, kakor v ostali Evropi. In tako se zgodi, da nastane iz risljanske oblike iz platna z dolgi in krilon. Zanimivo je pa, da se tiskajo modni žurnali v 25.000 izvodih in da prinaša letno 60.000 rublov, čeprav je dobitnika dobitka.

POZOR, ROJAKI!

Iz naslova na listu, katerega prejemate, je razvidno, kdaj Vam je naročnila pošta. Ne čakajte torča, da se Vas opominja, temveč obvezno napišite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledčebi naših zastopnikov

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Culig, A. Safta
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS
Aurora, Mary Butchar
Chicago, Joseph Bish, J. Bevčič
J. Lukanich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Bambic
K. Zelar, Joseph Hrovat
La Salle, J. Splich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barbarich

KANSAS
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Zagari

MARYLAND
Steyr, J. Cerne
Kitzmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank